

GEVEN

Zoals een kind, om Vader te verblijden,
 Hem bloemen brengt, door Vader zelf geplant
 – Aanvaardt niet Vader uit die kleine hand,
 Met zachten lach, wijl 't kind wil vreugd bereiden,
 Narcis en tulp van eigen bloemenland? –
 Zoo wil ik God mijn liedjesbloemen wijden,
 Die Hij, tot troost voor aardelevens lijden,
 Mij plukken laat, in storm en zonnebrand.

Ik weet het wel: 'k heb ál van U ontvangen.
 Niets kan 'k U geven: 't is van U alleen.
 Toch aan Uw voeten leg ik vroom mijn zangen.
 Wilt Gij ze nemen, zegnen, één voor één?
 Wijl ál mijn bloemen aadmen Godsverlangen,
 Vol dauw van tranen, die tot U ik ween?

HÉLÈNE SWARTH

INDRUKKEN VAN DEN HOOFDREDACTEUR

De jeugd herdenkt.

HET WAS EEN MACHTIG SCHOUWSPEL, DIE
 zaal vol jeugdige, geestdriftige jongeren, verschillend
 van levensopvatting en overtuiging, maar één in willen
 en begeeren om te herdenken, wat onze God heeft gedaan
 door den Prins van Oranje! Er bleek zoo duidelijk uit de
 veelzijdige medewerking, hoe velen er in ons land nog zijn,
 die hun jonge kracht willen geven om God, Vorstin en
 Vaderland te dienen, en die daartoe terug willen blikken op
 een man als onze eerste Willem, wiens devies was, gelijk
 dat van zijn nazaten: Je maintiendrai — Ik zal handhaven!

Een der sprekers zei zoo terecht: „Telkens opnieuw heeft
 onze Prins onder de harde slagen van het lot getoond, dat
 hij handhaven wilde en handhaven zou. Hij is de groote
 held van de taale trouw aan de eenmaal op zich genomen
 taak. En het geheim daarvan ligt verstoken in zijn diepen
 godsdienstzin. De onbreekbare macht van onzen Prins sproot
 voort uit het verbond, dat hij had gesloten met den Potentaat
 der potentaten.”

We leven in een somberen tijd. In zulk een tijd hebben
 we behoefte aan moed en vertrouwen. En deze kunnen we
 putten, allereerst uit de herdenking van een man als de
 Vader des Vaderlands, en dan door van hem de deugden
 over te nemen, die hem sierden. Alleen zóó kan de jeugd
 van onzen tijd komen tot een betere toekomst.

Maar dan moet ze zich vastklemmen aan Hem, die ook
 nu licht wil geven en genade schenken tot de rechte
 volharding, en tot de rechte offervaardigheid. Want om iets
 tot stand te brengen, moeten we in Gods kracht onszelf
 vergeten en al onze inspanning aanwenden om de waarden,
 die ons zijn nagelaten, te behouden, te verdedigen, te ver-
 meerderen!

Zijn de ouderen onder ons zich hun roeping bewust, de
 jeugd daarin tot hulp te mogen zijn? De hoogstgeplaatste in ons

land, onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina, heeft ons zulk
 een heerlijk voorbeeld gegeven, door bij haar dochter Juliana,
 onze geliefde Prinses, aan te kweken wat voor onzen tijd
 en voor ons volk van zooveel gewicht is. Heeft Hare
 Majesteit hierin niet het voorbeeld gevolgd van haar voor-
 zaat Juliana van Stolberg, die voor haar zoon, den grooten
 Willem, wiens 400-jarigen gedenkdag wij 24 April herdenken,
 tot zooveel steun is geweest voor den geheelen gang en
 groei van zijn leven?

Volle aandacht